

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 243/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/2005 a namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 285/2008 a jeho rozsudkom z 29. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len

„okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/2005 a porušenie svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10 Co 285/2008 z 29. decembra 2008.

Namietané porušenie svojich práv sťažovateľ odôvodnil tým, že sudca okresného súdu *„dodnes nedoručil zápisnicu z pojednávania, ktorú diktoval do magnetofónu a pravdepodobne ju dohlúpil tak ako rozsudok“*. Ďalej v sťažnosti uviedol: *„sťažovateľ jasne žiadal verejné prerokovanie veci, nakoľko vec nebola prerokovaná na Okresnom súde – prerokovanie sudca S. zmaril. Nevykonal vyhodnotenie dôkazov a nedal možnosť vyjadriť sa účastníkom konania vyjadriť sa k jeho vyhodnoteniu. Tento sudca sa uspokojil so všeobecnými frázami odporcov a tak zmaril spravodlivé súdne konanie.*

Krajský súd v Trnave zmaril požiadavku verejného pojednania... zmaril preskúmanie namietaných porušení základných práv a zmaril vyhodnotenie dôkazov a právo účastníkov vyjadriť sa k vyhodnoteniu.“

Sťažovateľ žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu a navrhuje, aby vo veci samej rozhodol, že okresný súd a krajský súd svojím postupom porušili označené základné práva, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 26 C 136/2005 konať bez ďalších prieťahov a aby zrušil rozsudok krajského súdu sp. zn. 10 Co 285/2008 z 29. decembra 2008. Sťažovateľ tiež žiada o priznanie finančného zadost'učinenia, ktoré by mu mal vyplatiť okresný súd v sume 50 000 € a krajský súd v sume 100 000 €, ako aj o priznanie náhrady trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 C 136/2005 a vyslovenia porušenia svojich práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Co 285/2005 a jeho rozsudkom z 29. decembra 2008.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že označený rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený 5. marca 2009, teda týmto dňom nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom okresného súdu č. k. 26 C 136/05-326 zo 14. mája 2008, t. j. obe namietané konania vedené okresným súdom, ako aj krajským súdom boli právoplatne skončené 5. marca 2009. Sťažovateľ doručil ústavnému súdu sťažnosť 18. júna 2009. Z toho vyplýva, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vo vzťahu k okresnému súdu ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa spĺňa aj dôvod na jej odmietnutie z dôvodu nedostatku právomoci s poukazom na subsidiárnu právomoc ústavného súdu, pretože podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu je daná len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. V danom prípade bol týmto súdom krajský súd a sám sťažovateľ ochranu svojich práv uplatnil na tomto súde podaním odvolania.

Ústavný súd však považuje za potrebné tiež uviesť, že sťažnosť mohol odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pretože napriek upozorneniam v predošlých rozhodnutiach, že v prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu návrhu môže byť tento odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (napr. I. ÚS 104/08), sťažovateľ opäť namiesto relevantného odôvodnenia svojho návrhu uviedol v sťažnosti hrubo urážlivé výroky na osobu zákonného sudcu, ktorý konal v jeho veci na súde prvého stupňa. Sťažovateľ si pritom musí byť vedomý, že takéto vyjadrenia nemožno v žiadnom prípade považovať za odôvodnenie návrhu na začatie konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júla 2009